

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 47. Sessio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV. *clesiastici, earumque partium felicem refor-*
A.C. 1429. *mationem, quæ quatuor capita fusiori ser-*
mone profecutus est.

§. XLVI.

Sessio II.

Ibid. **S**essio secunda ad duodecimam Septembris indicta in proximam Sabbati diem, & ab hac in decimam septimam ejusdem Mensis, quæ in feriam secundam incidebat, dilata est; eoquod Legatus febrili correptus interesse haud posset. Hac autem die Cardinalis, quamvis viribus fractus, morboque pressus, Sessionem habuit, in qua plures selegit viros, tam doctrina, quam prudentia, rerumque experientia longe probatissimos, ut nonnullos articulos pro reformatione Cleri concederent, quibus tam morum disciplina, quam politici Regiminis ordo perficeretur, & hæc fuit summa eorum, quæ in hac Sessione gesta fuere.

§. XLVII.

Sessio III.

Morbo Legati nihil remittente, Sessio III. ad diem undecimam Octobris, quæ erat feria tertia, differebatur; cum vero adversa valetudine præpeditus, nec hac die ad Cathedralem Ecclesiam, ubi
 primæ

Secul. XV.
A.C. 1429.

primæ duæ Sessiones celebratæ fuerant, accedere valeret, in Palatio Episcopali, quod incolebat, Sessio habita est. Igitur solemnibus de more peractis Legatus in hunc modum peroravit: Nullus ignorat, quæ integro legationis meæ biennio pro unione Ecclesiæ gesserim, atque exantia- verim, quanto studio, quantisque pericu- lis Arragoniæ Regis animum tandem ad saniora reduxerim, quem ut ad extin- quendum schisma, quod tum solerter foverat, manum admoveret, inito pacto induxi, vigore cuius, si Paniscolenses ad obsequium reduceret, centum quinquaginta millia florenorum, eidem pendi pol- licitus sum, cumque Alphonsus reapse operi insudaverit, ejusque studio Panisco- lenses non modo cesserint, sed etiam ad gremium Ecclesiæ, & Martini Papæ obe- dientiam redierint, nil aliud reliquum est, quam ut vicissim promissa solvatur pecu- niarum summa. Cum vero ob prægran- des expensas, quas Papa in Bello contra Bohemos, aliasque plures expeditiones ferre compellebatur, illius ærarium ex- haustum sit, ita spero, quod Prælati, & reliqua Synodi membra opibus suis in hunc finem liberaliter succurrere non gra- varentur. *Nam licet, ut asseruit Legatus, ipse haberem Bullam a Papa in effectu continentem, quod pro dictis centum quinquaginta millibus florenorum possem super Clero*

Hist. Eccles. Tom. XXVI. O o impo-

Sæcul. XV. *imponere subsidium, attamen confido de*
A.C. 1429. *Praelatis & de eorum bona affectione, quod*
facerent sponte ea, quæ compulsi facturi
essent . . . Grates ab universo cœtu per-
solutæ sunt Legato, eoquod tanta comi-
tate in eos usus esset, petitumque, ut eis
usque ad proximam sessionem de facta
propositione deliberandi spatium conce-
deret.

Sessionem hanc sequenti Sabbato celebrare intendebant, sed morbo Legati vehementius ingravescente, ad quintam Novembris differebant. Pridie ejus diei Patres sexaginta millia florenorum obtulerunt, contestantes, integram, quam Legatus ab eis petiisset summam, vires ærarii sui excedere, utpote quod bello, peste, aliisque tam publicis, quam privatis calamitatibus exhaustum esset. His subjungebant, se, ut Legato pro præstitis salubriter obsequiis gratum exhiberent animum, ejusque incommoda, quæ sustinisset, ac sumptus, quos in Legationis suæ munere fecisset, quodammodo compensarent, eidem viginti millia florenorum aureorum Arragonensium dono mere gratuito daturus. Utrumque Legatus ratum acceptumque habuit.